

Posudek školitele
na bakalářskou práci Alžběty Tošovské
Hamburg, eine Kulturstadt
Praha: FF UK, 2015, 58 s.

Hamburk je severoněmeckou kulturní metropolí, jednou ze tří městských spolkových zemí, městem, které je náležitě pyšné na svou historii a kulturu, město, kterým se většinově vnitrozemskému Německu otevírala cesta do zámoří. To vše se podstatně odráží v duchu tohoto největšího německého námořního přístavu, který stále vedle Antverp a Rotterdamu patří k největším v Evropě. Hamburk v Německu vždy patřil k městům, jimž i díky četným kontaktům s cizinou vždy liberálně vládl bohatý patriciát rejdařů a obchodníků. Po válečné devastaci a poválečné obnově je v současnosti multikulturním městem, dbajícím na tradice tolerance a loajality, z nichž celá staletí prosperovalo. Vedle Berlína je toto druhé největší město v německém povědomí právě pro svou minulost fenoménem multikulturality a tolerance, a svým způsobem (přes všechny leckdy hluboké potíže s tím spojené) i vzorem pro soužití kultur, idejí i životních způsobů pestré struktury obyvatelstva. Každá práce k takovému tématu může být přínosem.

Autorka bakalářské práce o severoněmecké kulturní metropoli na prahu 21. století si předsevzala představit Hamburk jako významné středisko kultury, ale i důležité město ve vztahu k Čechám. Hamburk byl posledním městem, kde se starým kontinentem loučily statisíce českých emigrantů na své cestě do Ameriky, problematice vystěhovalců se věnuje v kapitole o hamburských muzeích a galeriích (s. 18 – 34). Hamburské divadelní scény, hlavně Deutsches Schauspielhaus a Thalia Theater, jsou již dvě desetiletí stálými hosty Pražského divadelního festivalu německého jazyka. Právě jejich dramaturgicky inovativní inscenace jsou vedle představení vídeňského Dvorního divadla (Burgtheater) nejnavštěvovanějšími inscenacemi tohoto festivalu. Autorka kontaktovala ředitelku tohoto festivalu v Praze a jejím prostřednictvím odpovědné pracovníky v hamburských divadlech a rozhovory s nimi využila v kapitole Theater in Hamburg (s. 35 – 46), která tak podává zajímavou a podrobnou analýzu hamburského divadelnictví, které patří tradičně k nejlepším v celoněmeckém kontextu. Vedle divadla žije Hamburg i hudbou. Georg Philipp Telemann či Johannes Brahms jako místní rodáci jsou obrovským přínosem celosvětovému hudebnímu dědictví a Hamburk na ně pamatuje. Ale v Hamburku poprvé veřejně koncertovali i Beatles, fenomén populární hudby druhé poloviny 20. století. Bakalářská práce všem těmto fenoménům věnuje odpovídající pozornost.

V oblasti literatury není opomenut žádný významnější spisovatel. Hamburk se stal významným literárním centrem až za Spolkové republiky (kromě Zesenova barokního autorského společenství). Hans Erich Nossack, Wolfgang Borchert, Peter Rühmkorf, Siegfried Lenz či Hubert Fichte, ale i místní fenomén „Missingsch“ jsou v krátkosti představeni (s. 47 – 52) a doplňují mozaiku hamburského kulturního života. Nelze

nevzpomenout ani výrazného mediálního podílu města Hamburku – nejdůležitější tiskoviny (deníky a týdeníky) zde mají své hlavní redakce, stejně jako renomovaná vydavatelství – hlavně Rowohlt.

Bakalářská práce sleduje trend, který je mezi současnými studenty velmi oblíbený – téma ze současných německých reálií. Konstatuji, že autorka této bakalářské práce si ji v žádném případě neulehčila kopírováním dostupných internetových informací. Do Hamburku se sama vypravila (práci doprovodila i vlastními fotografiemi), kontaktovala odpovědné pracovníky v oblasti divadla, vyzdvihla česko-hamburský kontext. Práce je napsána i velmi dobrou němčinou.

Práci tedy bez výhrad doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **výbornou** (1).

V Praze 05.06.2015

Prof. PhDr. Milan Tvrdík, CSc.